

Vaktarskifti í óðnarveðri

Nýggi stórin í Sjóvinnubankanum, Jørn Astrup Hansen, tók við mánadagin, samstundis sum Steingrímur Nielsen legði frá sær

Fráfarandi skiparin Steingrímur Nielsen læt eftirmanninum Jørn Astrup Hansen róðrið á skútuni

Tað skortaði ikki upp á fógur orð á móttøkuni í Sjóvinnubankanum mánadagin seinnapartin. Har vórðu sagdar blíðar heilsanir til Steingrím Nielsen, sum nú hevur lagt frá sum stjóri í Sjóvinnubankanum, og nýggi stjórin, Jørn Astrup Hansen, varð ynsktur vælkominn til bankan og til landið.

Tey vóru nógv fólk til móttøkuna.

Vinnulivsmonnum er lítið eftir av at luttaka í slíkari samkomu. Onkrir spararar, sum framvegis halda seg til "okkara banka" vóru at siggja. Annars vóru tað mest banka- og sparikassafólk, politikarar og nokkso nógvir lögfrøðingar, sum munnu vera tað fólkaslagið, ið hevur frægastu umstøðurnar at liva og tí orka at smila.

Starvsfólk í bankanum vóru eisini hjástødd - tey, sum ganga og bíða eftir,

hvat fer at henda á teirra arbeiðsplássi.

Fráfarandi stjórin Steingrím Nielsen, nevndarformaðurin Jens Petur Arge, nýggi stjórin Jørn Astrup Hansen og kona hansara Gunhild stóðu og tóku ímóti hvørjum einstøkum, sum stakk inn á gólvíð.

Jens Petur Arge var fyrstur at siga nokur orð og tósaði um vaktarskiftið, ið nú er farin fram í Sjóvinnubankanum.

Steingrím Nielsen kom í Sjóvinnubankan í 1946 og hevur starvast á høvuðsdeildini alla tíðina við undantaki av tveimum árum og hevur sostatt upplivað góðar og ringar tíðir. Í 1975 bleiv hann undirstjóri, tvey ár medstjóri og síðan 1991 einasti stjóri.

Jens Petur Arge takkaði Steingrím Nielsen fyrri hesa drúgvu tænastu í bankanum og beyð samstundis Jørn Astrup Hansen vælkomnum.

Var her í heyst

Jørn Astrup Hansen var í Føroyum og vitjaði í heyst, tí hann var áhugaður fyri at taka við starvinum, og tá varð so avtala gjørd um, at hann skuldi byrja nú á nýggjári.

Jens Petur Arge helt tað ver ein fyrimun, at her kemur ein maður úr Jyllandi, tí má vera lættari hjá einum slíkum manni at koma higar, enn hjá einum, sum kom úr ystara partinum av Danmark.

Hann hevur longu upplivað trupuleikar, ið kunnu vera, tí hann slapp ikki til Føroya sunnukvöldið fyrri veður. Tað man hava givið honum fatan av, at vit hava slík viðurskipti, sum vit mugu laga okkum eftir, helt Jens Petur Arge.

Hansara vón var, at nýggi stjórin fer at trivast tí tørføru tíðunum, sum standa fyri.

Vegna starvsfólkini takkaði deildarleiðarin Hanne-lena Jacobsen Steingrím Nielsen og handaði honum eina gávu, sum var eitt gamalt minni hjá teimum øllum. Hetta gamla minni var ein nýggj klipp-mynd hjá Rasmussen - útsýnið oman gjøgnum Gongina móti Sjóvinnubankanum.

Hon beyð eisini nýggja stjóran vælkomnum.

Fyri okkara banka

Steingrím Nielsen takkaði eisini fyrri seg, og tað var hansara vón, at fólk fram-yvir fóru at nýta "okkara banka".

Hann harmaðist gongina í samfelagnum, og tað nívdí hann ikki so lítul, at tað hevði gingist soleiðis við bankanum. Hann takkaði øllum fyrri gott samstarv og ynskti eftirmanni sínum góðan byr í trupu tíðunum fyrri framman.

Jørn Astrup Hansen var

Esmar Fuglø legði ikki fingrarnar ímillum, tá hann segði sína hugsan um, hví fiskiskapurin hevur svikið nógv

fáorðaður, takkaði fyrri móttøkuna og ynskti øllum gott nýggjár.

Kappast í samstarvi

Helgi Fossadal, stjóri í Fossbankanum og Hans Jørgen Laursen bóru eisini fram heilsu. Teir nevndu báðir, at sjálvt um pengastovnamir kappast, er samstundis neyðugt við góðum samstarvi teirra millum.

Tá hetta slagði av heilsanum var av, trein ein kendur eldri maður fram. Tað var Esmar Fuglø, sum altíð hevði kent tað sum, at hann átti sín part í Sjóvinnubankanum. Líka frá tí degi, hann gekk runt á Viðareidi og savnaði inn penging til tann grunn, ið bleiv til Sjóvinnubankan.

Føroyar í Óveðri

Hann nýtti sjógvinn sum mynd í sínum bersøgnu álvorsorðum um støðuna í landinum. Einku eru vit í aldurðalinum, vit eru á aldukambinum á veg niður í aldurðalin, og líkt er til, at vit ganga inn í lágrýstini.

Seglini mugu setast eftir umstøðunum, og tað er ikki altíð so lætt, segði hann.

Esmar Fuglø vildi siga hesi orð, tí hann helt, at onk-

ur teirra, sum hevði notið gott av bankanum máttu siga okkurt.

Hann nevndi, hvussu tað var, tá hann á sinni plagdi at fara til Rasmus Olsen fyrri at biðja um figging.

- Eg byrjaði altíð við at spyrja, um hann ikki helt frægasta fólkíð verða savnað eystan fyri Múlan. Hann fekk tiltrúgv til mín, og eg fekk tey oyruni, eg bað um, segði Esmar Fuglø.

Hann kom eisini við síni viðmerking til, hví alt er gingið so galið.

Alt var gott, tá fólk høvdu tað gott og kundu koma aftur til hús, og daglønir var víis. Vit høvdu alt NorðuratlantsHAVIÐ. So fóru vit at girða okkum innan fyrri fiskimarkið. Men vit hava dugað ov illa at varðveitt hetta.

- Tað verður tosað um at varðveita gýtingarøkini, men hvat hjálpir tað, tá vit ikki hava gýtingarstovnar. Tað er sum at hava føðideild, og ongar mammur eru. Vit mugu hava fiskiskap. Hetta er ikki bara nakað, ið Esmar sigur. ICES sigur tað sama, segði Esmar Fuglø, ið nevndi føroyingar eitt kravmikið fólk.

randi

TIL BLAÐSØLURNAR

SOSIALURIN aftur ÚTSELDUR?

Boðið so beinanvegin frá á tlf. 11820.

Uttanfyri varil. arbeiðstið upplýsir telefonysvaranir hvar ringjast skal fyrri at fáa fleiri bløð.

Tíðindablaðið **SOSIALURIN**